

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 12CoP/231/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1223203767
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 02. 2026
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Janka Grečmal
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2026:1223203767.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Janky Grečmal a sudkýň JUDr. Ľubice Bundzelovej a Mgr. Andrey Hadnagyovej, vo veci starostlivosti o maloleté dieťa: A. B. B., narodený XX.XX.XXXX, štátny občan Slovenskej republiky a Českej republiky, zastúpené kolíznym opatrovníkom: Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny v Bratislave, so sídlom Vazovova 7/A, Bratislava, dieťa matky: C. D. B., narodená XX.XX.XXXX, trvale bytom E. XXXX/XX, E., toho času F. X, G., zastúpená splnomocnencom: Mgr. et Mgr. Jozef Krkošek, advokát, so sídlom Pečnianska 1, Bratislava, a otca: C. H., narodený XX.XX.XXXX, štátny občan Českej republiky, trvale bytom G. XX, G., Česká republika, zastúpený splnomocnencom: JUDr. Marta Urbánková, advokátka, so sídlom Šafárikovo nám. 2, Bratislava, o úpravu výkonu rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu, o odvolaní matky a otca proti rozsudku Mestského súdu Bratislava II č. k. 3P/58/2023-1387 zo dňa 02.06.2025, takto

rozhodol:

I. Rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku III. týkajúceho sa bežného styku otca s maloletým a styku počas vianočných prázdnin **p o t v r d z u j e**.

II. Rozsudok súdu prvej inštancie v časti III. výroku týkajúceho sa styku otca s maloletým počas letných prázdnin a v časti výrokov IV., V. a VI. **z r u š u j e** a vec v tomto rozsahu **v r a c i a** súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Mestský súd Bratislava II, ako súd prvej inštancie, odvolaním napadnutým rozsudkom zveril maloletého do osobnej starostlivosti matky (I. výrok), ďalej rozhodol, že maloletého budú zastupovať a spravovať jeho majetok obaja rodičia (II. výrok). Upravil styk otca s maloletým v bežnom roku s výnimkou sviatkov a prázdnin upravených osobitne vždy v nepárnom kalendárnom týždni od piatka od 12:00 hod. do nedele do 18:00 hod. s tým, že prvý nepárny kalendárny týždeň v mesiaci je otec oprávnený realizovať určený styk s maloletým výlučne na území Slovenskej republiky. Tiež upravil styk otca s maloletým počas veľkonočných sviatkov a prázdnin každý nepárny kalendárny rok od štvrtka bezprostredne predchádzajúceho Veľkému piatku od 17:00 hod. do Veľkonočného pondelka do 18:00 hod., počas letných prázdnin od 01.07. od 9:00 hod. do 15.07. do 18:00 hod. a od 01.08. od 9:00 hod. do 15.08. do 18:00 hod., počas vianočných sviatkov a prázdnin v každom párnym kalendárnom roku od 23.12. od 17:00 hod. nepretržite do 30.12. do 17:00 hod. a v každom nepárnom kalendárnom roku od 30.12. od 17:00 hod. nepretržite do posledného dňa vianočných prázdnin do 17:00 hod. nasledujúceho kalendárneho roka. Za miesto prevzatia maloletého stanovil v bežnom dni predškolské resp. školské zariadenie maloletého, a počas dní pokoja, sviatkov a prázdnin bydlisko matky s tým, že miestom odovzdania maloletého je bydlisko matky, ktorá je povinná maloletého na styk s otcom riadne pripraviť (III. výrok). Otca zaviazal prispievať na výživu maloletého sumou 600,- eur mesačne k rukám matky, vždy do 15. dňa v mesiaci vopred, počnúc dňom 26.09.2023 (IV. výrok). Zročné výživné otca za obdobie od 26.09.2023 do 31.05.2025 vo výške 7 727,- eur uložil otcovi zaplatiť k rukám matky v lehote 30 dní

od doručenia rozsudku (V. výrok). O trovách konania rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania (VI. výrok).

2. Súd prvej inštancie vec právne posúdil podľa článku 5 základných zásad, § 24 ods. 1, 5, 6, § 25 ods. 2, § 36 ods. 1, § 62 ods. 1 až 5, § 63 ods. 1, § 65 ods. 1, § 75 ods. 1 Zákona o rodine (ďalej aj „ZoR“). Mal za preukázané, že rodičia maloletého nežijú v spoločnej domácnosti, na výkone rodičovských práv a povinností sa nedohodli, avšak otázka zverenia maloletého medzi rodičmi nebola sporná, keďže sa od narodenia nachádza nepretržite v osobnej starostlivosti matky, ktorej maloletého zveril do osobnej starostlivosti, pričom prihliadol aj na zistenia z pohovoru s maloletým zo dňa 01.04.2025, podľa ktorých je na matku silne citovo viazaný. Za spornú považoval otázku úpravy styku otca s maloletým, ktorá sa po absolvovaní informatívneho stretnutia u koordinátorky a tiež poradenstva v TENENET, o. z. čiastočne zlepšila a rodičia boli schopní sa ad hoc dohodnúť, urobiť ústupky a výmeny, resp. dohody o náhradnom styku, čoho dôkazom bol umožnený styk matkou otcovi s maloletým v rozsahu od piatka do nedele a vycestovanie na hory mimo mesta G.. K uzavretiu dohody rodičov však ohľadne úpravy styku nedošlo a vychádzajúc zo skutočností, že pobyt maloletého v mieste bydliska otca sa doposiaľ nerealizoval, čo však bude vyžadovať časovo náročné cestovanie a tiež s prihliadnutím na povinnú predškolskú prípravu maloletého vyžadujúcu si jeho prítomnosť v mieste bydliska počas pracovného týždňa upravil styk otca s maloletým v bežnom roku okrem sviatkov a prázdnin v nepárnom kalendárnom týždni od piatka od 12:00 hod. do nedele do 18:00 hod. s tým, že prvý nepárny kalendárny týždeň v mesiaci je otec oprávnený realizovať určený styk s maloletým výlučne na území Slovenskej republiky. Prvou upravenou meritórnym rozhodnutím úpravou styku sledoval postupné a potrebám maloletého vyhovujúce začlenenie sa do prostredia otca, ktorý s maloletým dôsledne realizoval styk v zmysle nariadených neodkladných opatrení. Tiež upravil styk otca s maloletým počas sviatkov a prázdnin, a to osobitne počas veľkonočných sviatkov v nepárny kalendárny rok od štvrtka predchádzajúceho Veľkému piatku od 17:00 hod. do Veľkonočného pondelka do 18:00 hod., ďalej počas letných prázdnin od 01.07. od 9:00 hod. do 15.07. do 18:00 hod. a od 01.08. od 9:00 hod. do 15.08. do 18:00 hod., počas vianočných sviatkov a prázdnin v každom párnym kalendárnom roku od 23.12. od 17:00 hod. nepretržite do 30.12. do 17:00 hod. a v každom nepárnom kalendárnom roku od 30.12. od 17:00 hod. nepretržite do posledného dňa vianočných prázdnin do 17:00 hod. nasledujúceho kalendárneho roka s tým, že za miesto prevzatia v bežné dni určil predškolské resp. školské zariadenie maloletého, a počas dní pokoja, sviatkov a prázdnin bydlisko matky. Úpravu styku počas sviatkov a prázdnin rozdelil rovnomerne medzi oboch rodičov pre nezistenie dôvodu pre odklon od naplnenia zákonnej požiadavky podľa ustanovenia § 24 ods. 5 ZoR, teda nezistil, aby maloletý vo veku 5 rokov netrúvil rovnocenný čas prázdnin a sviatkov s oboma rodičmi. Počas letných prázdnin považoval za vhodnú voľbu dvojtýždňové intervaly, zodpovedajúcu možnosti rodičov absolvovať s maloletým spoločnú dovolenku, alebo iný voľnočasový program prináležiaci letným prázdninám a danú dĺžku považoval tiež za primeranú k odlúčeniu dieťaťa od druhého rodiča, pričom zohľadnil vek maloletého v predškolskom veku, keď počas roka bude mať zabezpečený rovnocenný pravidelný kontakt s oboma rodičmi a rovnomerné rozdelenie prázdninového času vytvorí priestor pre matku ako aj otca na trávenie času s maloletým aj v období väčšej voľnosti a letných dovolení a nesporne prispeje k upevneniu vzájomných citových väzieb. Tiež rozhodol o zastupovaní a spravovaní majetku maloletého s poukazom na zákonnú úpravu § 28 ZoR. Pokiaľ ide o vyživovaciu povinnosť otca vychádzal jednak z veku maloletého 5,5 roka, zo skutočností, že navštevuje súkromné predškolské zariadenie, ktoré voľbu otec akceptoval a napriek vyčísleniu mesačných výdavkov na maloletého matkou spolu vo výške 2 379,- eur, tieto ustálil na sumu cca 1 232,- eur, keď ostatné matkou vyčíslené náklady uznal za nedôvodné, a to najmä pokiaľ ide o zvyšok výdavkov na bývanie, medzi ktoré matka zahrnula aj pomernú časť nákladov na nebytový priestor, splátku hypotekárneho úveru a poistenie domácnosti, tiež vyčíslené výdavky na stravu (doma) matkou v sume 200,- eur, keďže na stravu je povinné pripočítvať aj výdavok v sume 100,- eur hradený za stravu v škôlke a za primeranú teda považoval výšku nákladov na stravu v sume 240,- eur. Za neopodstatnený považoval tiež náklad na sporenie v sume 200,- eur, na opatrovateľku v sume 300,- eur, keďže maloletý je v pracovnom čase v predškolskom zariadení a pokiaľ išlo o mimoriadny výdavok na terapeutickú intervenciu v zariadení ESBA, tento je nepravidelný náklad, vzniknutý v období od júna 2024 do januára 2025 cca v sume 450,- eur, na úhrade ktorého sa rodičia dohodli v pomere každý v 1/2. Ohľadne príjmu otca aplikoval ustanovenie § 63 ods. 1 ZoR, pretože nebolo preukázané ukončenie jeho rozsiahlej podnikateľskej činnosti, a toho času nemá iný príjem ako zo závislej činnosti, na čom nič nemení skutočnosť uzavretia pracovnej zmluvy otcom vo februári 2025, a teda dvadsaťnásobok sumy životného minima predstavuje sumu 5 680,- eur mesačne ako príjem otca (suma 284,- eur ako aktuálna suma životného minima v SR x 20). Otec dlhodobo a úspešne vykonával rozsiahlu podnikateľskú činnosť, keď

sám v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia uvádzal, že je podnikateľ a má príjmy z podnikania, bol akcionárom a štatutárom spoločnosti I. J. H. A., s priemerným obratom 95 000 000,- Kč ročne v rokoch 2013 až 2021, aktuálne v konkurze, ďalej akcionárom a štatutárom spoločnosti I. J. K. A., dosahujúca podľa účtovných závierok zo zbierky listín v rokoch 2015 až 2018 priemerný obrat 120 000 000,- Kč ročne, aktuálne tiež v konkurze, ďalej bol akcionárom a štatutárom obchodnej spoločnosti I. J. H., dosahujúca podľa účtovných závierok v rokoch 2013 až 2021 priemerný obrat 95 000 000,- Kč ročne, spoločníkom a konateľom spoločnosti I. J. K. H. prostredníctvom spoločnosti I. J. H., dosahujúca v rokoch 2018 až 2021 priemerný obrat 1 500 000,- Kč ročne. Tiež pri prihladol na speňaženie nehnuteľností otcom označených ako L. u L. za kúpnu cenu cca 6 000 000,- Kč, t. j. cca 240 000,- eur, od 01.04.2025 je na základe pracovnej zmluvy zamestnaný u zamestnávateľa M. H. s dojednanou mzdou 54 000,- Kč, t. j. cca 2 200,- eur brutto mesačne, avšak prihladol aj na pripísané finančné prostriedky na účet otca od januára 2024 do októbra 2024 spolu vo výške 100 000,- eur, čo v priemere predstavuje brutto 10 000,- eur mesačne, bývanie si zabezpečuje prostredníctvom nadštandardného nájmu za 1 400,- eur mesačne v dvojizbovom byte o rozlohe 58 m² nachádzajúcom sa v B. v blízkosti centra, kde sú všeobecne známe značne vyššie ceny nájmu oproti priemeru. Na strane matky prihladol na jej činnosť advokáta prostredníctvom spoločnosti N.+ H., kde je jedinou spoločníčkou a konateľkou a prostredníctvom nej sa zúčastňuje ako riadiaci partner na činnosti Advokátskej kancelárie O. & K., H. s hrubým mesačným príjmom 6 000,- eur s tým, že výdavky s výkonom advokácie matka deklaruje v priemere vo výške 3 000,- eur mesačne, majetkovú účasť v tejto spoločnosti nemá, avšak disponuje benefitom k príjmu, a to mobilným telefónom a hradeným paušálom, a tiež užíva vozidlo Audi Q8, rok výroby 2023, patriaceho do majetku spoločnosti N.+ H.. Prihladol tiež na matkou poberané rodinné prídavky v sume 60,- eur a na daňový bonus vo výške 140,- eur do 01.01.2025 a následne vo výške 100,- eur mesačne. Vychádzajúc z výdavkov maloletého ustálených vo výške 1 232,- eur, podanie návrhu matky a potencionálny príjem otca vo výške 5 680,- eur, považoval stanovené výživné vo výške 600,- eur za primerané odôvodneným potrebám ako aj možnostiam a schopnostiam otca, ktorý nemá ďalšie vyživovacie povinnosti. Zročné výživné za obdobie od podania návrhu t. j. od 26.09.2023 do 31.05.2025 vo výške 7 727,- eur uložil otcovi zaplatiť v lehote 30 dní od doručenia rozsudku, ku ktorej sume dospel po odpočítaní sumy 4 393,- eur od sumy 12 120,- eur, ktorú otec zaplatil od podania návrhu. Neprisvedčil požiadavke otca na zápočet všetkých platieb, ktoré mu vznikli s maloletým, resp. stykom s ním vrátane ubytovania, keďže nejde o platby na úhradu priamych nákladov maloletého, avšak boli zohľadnené platby otca na výdavky dieťaťa vynaložené za oblečenie zakúpené v decembri 2024 v sume 55,- eur, botasky zn. Sketchers v sume 38,- eur, plávanie v sume 50,- eur.

3. O trovách konania rozhodol podľa § 52 Civilného mimosporového poriadku (ďalej aj „CMP“).

4. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podal otec v zákonnej lehote odvolanie a to konkrétne do časti III. výroku ohľadne úpravy bežného styku s maloletým, ktorý žiadal upraviť vždy v nepárnom týždni od štvrtka od 12.00 hod. do nedele do 18.00 hod. s tým, že je oprávnený určený styk realizovať s maloletým aj mimo územia SR, počas letných prázdnin žiadal upraviť styk v nepárnom roku od 01.07. od 9.00 hod. do 15.07. do 18.00 hod. a od 01.08. od 9.00 hod. do 15.08. do 18.00 hod. a v každom párnym roku od 16.07. od 9.00 hod. do 31.07. do 18.00 hod. a od 16.08. od 9.00 hod. do 31.08. do 18.00 hod. a ohľadne vyživovacej povinnosti túto žiadal určiť v sume 500 eur mesačne počnúc podaním návrhu s tým, že súd určí aj výživné za predmetné obdobie vo výške 6 034,- eur, ktoré mu povolí splácať v splátkach po 150,- eur spolu s bežným výživným.

5. Podstatou odvolacích dôvodov boli, že konanie má inú vadu podľa § 365 ods. 1 písm. d), e), f), h) CSP. V odvolaní nenapadol výrok III. ohľadne jeho styku počas sviatkov. Z dôvodu dlhšieho cestovania s maloletým do B. žiadal upraviť styk každý páry víkend v mesiaci od štvrtka do nedele, na ktorom trvá, v prípade potreby aj v B., ktorú možnosť konzultoval aj s predškolským zariadením a súhlasili by s neprítomnosťou maloletého dvakrát mesačne (piatok). Podľa výroku rozsudku súdu je styk s maloletým obmedzený a podmienený tvrdenou zdravotnou diagnózou, o čom matka nepredložila žiadnu odbornú lekársku správu a nezabezpečila vyšetrenie potvrdzujúce tieto tvrdenia, pričom pobyt maloletého v B. by ho neohrozoval na jeho zdraví a ide o účelové vyhováranie sa matky na nepreukázané diagnózy. Nesúhlasil s nevykonaním ním navrhnutého dokazovania a to správou od psychiatra zariadenia Klinika Calma v Bratislave, ktorej zabezpečenie navrhol uložiť matke a zaviazat' ju tým na ďalšie vyšetrenie, preto súd prvej inštancie nevykonaním navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností. Keďže maloletý absolvoval dňa 09.11.2023 vyšetrenie v Centre včasnej diagnostiky a terapeutickú intervenciu pre deti s PAS (ESBA) s odporúčaním doplniť vyšetrenie detským psychiatrom a tiež

u klinickej psychologičky dňa 06.10.2023 so záverom, že stav dieťaťa uzatvárajú ako vývin v autistickom spektre s nutnosťou ďalšieho sledovania jeho vývinu a súd vychádzal iba s týchto správ, ktoré nie sú kompletne, neobsahujú finálnu diagnózu, ktorú môže vydať len pedopsychiater, preto začal situáciu riešiť a kontaktoval Klinikum Calma, ktorá vypracovala diagnostický plán na kompletne vyšetrenie, ku ktorému nedošlo pre odmietanie zo strany matky, avšak súd navrhnutý dôkaz nevykonala a matku neusmernil za účelom vyšetrenia maloletého na tejto klinike, čo mal záujem zaplatiť, avšak nesúhlas matky súvisí s jej nesúhlasom pravidelného cestovania maloletým za ním do B. a neustáleho vyhovárania sa na jeho zdravotný stav. Zo správy je evidentné, že maloletý nie je nikde liečený a nebol poriadne vyšetrený a súd sa nezaoberal zisťovaním zdravotného stavu dieťaťa. Poukázal na pobyt strávený s maloletým na plavbe s loďou od 22.08. do 30.08.2025, súhlasom matky podmienený tým, že podpísal žiadosť o prijatie maloletého na predprimárne vzdelávanie, pričom rozhodnutie prvoinštančného súdu o jeho práve stráviť s maloletým v B. iba jeden víkend, napriek vytvorenému kvalitnému vzťahu a realizovaniu styku v zmysle nariadených neodkladných opatrení, považuje za nepochopiteľný, navyše keď podľa súdu sa realizáciou pravidelného kontaktu vytvoria podmienky pre rozšírenie styku, ktorý sa bude realizovať už nielen v mieste bydliska dieťaťa, ale aj v jeho mieste bydliska. Pobyt v B. len jedenkrát mesačne je pre neho limitujúci, pričom maloletý má možnosť rozvíjať vzťahy aj s rodinou z jeho strany, cesta do B. trvá 3,5-4 hodiny, čo je pri dvojtýždňovej periodicite zvládnuteľné pre dieťa, navyše pri cestovaní vlakom to môže byť prospešné. Ohľadne letných prázdnin požadoval nové znenie úpravy styku a to odlišne v párnom a nepárnom kalendárnom roku vždy v dvojtýždňových intervaloch. Tiež namietal stanovené výživné, ktoré nereflektuje jeho reálne možnosti, ani skutočné potreby maloletého, pričom navrhoval určiť výživné vo výške 500,- eur. Poukázal na nesúhlas matky prihlásiť maloletého na trvalý pobyt do G., čím mu znemožnila prijatie do štátnej materskej školy a účelovo zvýšili výdavky na súkromné predškolské zariadenie vo výške 755,- eur, ktoré chce prenášať na neho, hoci ich vznik zapríčinila výlučne matka. Tým, že nemá možnosť byť s maloletým v B., je nútený sa ubytovať s maloletým v hoteloch, čo ho finančne zaťažuje, k tomu treba pripočítať aj cestovné náklady, ktoré všetky zvyšujú jeho výdavky a to aj so zabezpečením programu v meste, kde nie je doma, nemá možnosť mu zabezpečiť tak dobré programy ako v B.. Ohľadne ročného výživného namietal lehotu 30 dní od doručenia rozsudku, ktorá mala byť stanovená po nadobudnutí právoplatnosti rozsudku a vzhľadom na ním požadovanú nižšiu sumu výživného uvádzal aj sumu ročného výživného vo výške 6 034,- eur, ktorú žiadal povoliť v splátkach po 150,- eur spolu s bežným výživným.

6. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podala odvolanie aj matka a to v otázke realizácie styku otca s maloletým počas vianočných sviatkov a letných prázdnin, keďže ňou navrhovaná úprava styku počas tohto obdobia je primeranejšia vzhľadom na doterajší režim maloletého, jeho vek, vyspelosť a potreby a žiadal styk upraviť počas letných prázdnin v mesiaci júl od 01.07. od 9.00 hod. do 07.07. do 18.00 hod. a od 14.07. od 9.00 hod. do 21.07. do 18.00 hod. a v mesiaci august od 01.08. od 9.00 hod. do 07.08. do 18.00 hod. a od 14.08. od 9.00 hod. do 21.08. do 18.00 hod. a počas vianočných sviatkov a prázdnin v nepárnom roku od 19.12. od 9.00 hod. do 23.12. do 18.00 hod. a v párnom kalendárnom roku v čase od 23.12. od 18.00 hod. do 28.12. do 18.00 hod., s povinnosťou otca prispievať na výživu maloletého sumou 800,- eur mesačne a okrem tejto sumy ho zaviazal prispievať maloletému na tvorbu úspor sumou 200,- eur počnúc od mesiaca október 2023 na účet maloletého, ktorý sa matka zaväzuje zriadiť do 15 dní od vykonateľnosti rozsudku s vinkuláciou účtu do dosiahnutia plnoletosti s tým, že ročné výživné vo výške 11 727,- eur na bežné výživné uloží súd zaplatiť otcovi v lehote 30 dní od právoplatnosti rozsudku a ročné na úspory vo výške 4 000,- eur mu uloží zaplatiť v lehote 30 dní od právoplatnosti rozsudku.

7. Nesúhlasila so stanovenou výškou výživného a úspor maloletého, ktoré nezodpovedá ani zákonnej úprave a navyše rozhodnutie súdu v otázke úspor považovala za arbitrárne a nepreskúmateľné, zasahujúce do práva dieťaťa podieľať sa na životnej úrovni oboch rodičov. Nemala výhrady k priebehu dokazovania a zisteniu skutkového stavu vo vzťahu k posúdeniu úpravy styku počas bežného roka, avšak počas vianočných sviatkov argumentovala absenciou akéhokoľvek odôvodnenia, pre ktoré ani nemožno sa stotožniť s argumentáciou súdu, alebo ju vyvrátiť, keďže absentujú konkrétne argumenty a myšlienkové postupy prvoinštančného súdu, ktorý si osvojil ako vhodnejší režim styku počas vianočných sviatkov ten, ktorý bol navrhovaný otcom, navyše rozhodnutie v tejto časti je nepreskúmateľné a arbitrárne. Keďže obaja rodičia navrhovali v konaní rozdielnu úpravu styku maloletého počas vianočných sviatkov, súd sa mal náležite s týmito argumentami oboch rodičov vysporiadať, toto však neučinil, a preto je v tejto časti rozhodnutie nepreskúmateľné a nevie sa s ním stotožniť. Tiež poukázala na jej návrh zohľadňujúci význam štedrého dňa a narodením maloletého (23.12.), keď jej návrh počas vianočných sviatkov počítal s odovzdávaním maloletého v nepárnom

kalendárnom roku od 19.12. od 9.00 hod. do 23.12. do 18.00 hod. a v párnom kalendárnom roku od 23.12. od 18.00 hod. do 28.12. do 18.00 hod. s tým, že rozhodný okamih pre odovzdávanie maloletého bol v jej návrhu stanovený na 23.12., pričom jeden z rodičov by strávil s maloletým čas až tesne do štedrého večera a druhý rodič počas štedrého večera a neskôr, v ponímaní maloletého vzhľadom na jeho nízky vek by dochádzalo tak k oslave Vianoc, čo je pre malé deti hlavne Štedrý večer, s každým z rodičov v zásade každý rok a počas vianočných sviatkov by nebol ani raz dlhšie odlúčený od druhého rodiča. V návrhu otca, s ktorým sa súd stotožnil k tomuto nedochádza, v párnom kalendárnom roku by dochádzalo k odovzdávaniu 23.12. a v nepárnom roku až od 30.12. čo z pohľadu maloletého nie je vnímané ako Vianoce a takto stanovený režim ani teoreticky neumožňuje tráviť Vianoce s inými členmi rodiny, čo sa týka oboch rodičov. Navyše jej návrh zohľadňuje unikátnu situáciu a to deň narodením maloletého pred Štedrým dňom, t.j. dňa 23.12., ktorý je tiež pre maloletého významným dňom a sviatkom – oslavou jeho narodením. Za neprímeranú dĺžku považovala neprerušovaný styk v trvaní 2 týždňov počas letných prázdnin, preto navrhla v záujme adaptácie maloletého a jeho potrieb tento styk rozdeliť na kratšie úseky – týždne, teda každý z rodičov by mal rovnaký časový úsek ale rozdelený na kratšie obdobia, keďže súdom stanovený režim počas letných prázdnin nezodpovedá jeho veku a osobitných potrebám vyplývajúcich z jeho odchýlky na autistickom spektre. Poukázala na skutočnosť, že do vydania napadnutého rozsudku nestrávil otec s maloletým viac ako 2 po sebe nasledujúce noci, napriek tomu súd mu určil styk na 2 nepretržité týždne, čo nie je primerané maloletému, ktorý je zvyknutý na jej osobnú prítomnosť, je citovo naviazaný a nebol od nej odlúčený viac ako týždeň (resp. 5 dní), keď bol u jej rodičov a po prejavoch nespokojnosti si ho ihneď vyzdvihla, preto si nevie predstaviť realizáciu opakovaného 14 denného odlúčenia počas letných prázdnin. Tiež za dôležitý považovala zdravotný stav maloletého, ktorý vyvoláva úzkosť, nepohodu a sťažuje a znemožňuje takto dlhé odlúčenie, preto navrhla počas letných prázdnin realizáciu styku na týždennej báze. Pokiaľ by problémom mala byť dĺžka dovolenky v rozsahu viac ako týždeň, v tomto smere by sa vedela s otcom rozumne dohodnúť, prípadne fixnú lehotu dovolenky/zájazdu vedľa obaja ad hoc podľa potrieb modifikovať, keď už počas konania si vymenili kolidujúce termíny a súhlasila aj s predĺžením starostlivosti otca, aby mohol vziať maloletého na plánovú lyžovačku a tiež na konci augusta 2025 umožnila otcovi vziať maloletého na týždennú plavbu jachtou po Jadranskom mori. Ohľadne zákonnej fikcie čistých príjmov otca na úrovni sumy 5 680,- eur v zmysle § 63 ods. 1 ZoR súhlasila s týmto právnych posúdením vecí ako i skutkovým stavom, keďže otec počas konania zahmlieval svoju skutočnú ekonomickú situáciu, na výzvy súdu reagoval so značným oneskorením, alebo vôbec, klamal ohľadne využívania luxusného vozidla BMW X5, pričom vlastnil a fakticky stále vlastní a ovláda spoločnosti, ktorých obrát predstavoval desiatky miliónov eur ročne, cez osobné účty otca stále pretekajú stovky tisíc eur ročne, býva v samom centre B. (iba niekoľko desiatok metrov od P. C.) a životná úroveň otca presahuje aj zákonnú fikciu jeho príjmov, ktorú ustálil prvoinštančný súd. Napriek uvedenému prvoinštančný súd odmietol priznanie úspor maloletému (vo výroku súdu absentuje) s čím nesúhlasí a považuje rozhodnutie prvoinštančného súdu za vecne aj právne nesprávne a to aj ohľadne stanoveného výživného vo výške 600,- eur, čo nesúhlasí ani s metodikou pre výpočet výživného rodičov deťom tzv. tabuľkové výživné, ktorá má síce odporúčací charakter, avšak je objektívnym zdrojom informácií pre stanovenie primeraného výživného, ktorú ak by aj súd odignoroval, výživné je neprímerane nízke vo vzťahu k príjmom povinného rodiča a nákladom maloletého, ktoré považoval prvoinštančný súd za primerané vo výške 1 232,- eur, avšak absentuje odôvodnenie vo vzťahu k primeranosti podielu preukázaných nákladov maloletého a priznanie výživného, z ktorého dôvodu je v tejto časti rozhodnutie nepreskúmateľné, arbitrárne a tiež nie je možné zistiť, akým pomerom a na základe akých úvah rozdelil prvoinštančný súd preukázané náklady maloletého medzi oboch rodičov, keď prevažná časť stále je na jej pleciach, hoci má nižšie príjmy ako otec, osobne sa o maloletého stará, teda si vyživovaciu povinnosť plní osobnou starostlivosťou o maloletého v nízkom veku, s diagnostikovanou odchýlkou na autistickom spektre a vyžadujúcou nepretržitou osobnou starostlivosťou, ktorá je náročná s obmedzenou faktickou starostlivosťou otca len na časť víkendov a sviatkov. Stanovením výživného preniesol prvoinštančný súd väčšiu časť výdavkov maloletého na ňu a menšiu na otca vo výške 600,- eur, keď jej osobnú starostlivosť mal zohľadniť a otca zaviazal na väčšiu časť peňažných nákladov na bežný život maloletého a tiež mal rozhodnúť o priznaní úspor maloletého, ktoré požadovala na úrovni 200,- eur, hoci nepriznanie týchto úspor nijako nezdôvodnil, ani zamietnutie návrhu nepremietol do výroku, hoci nepochybne v možnostiach povinného rodiča so stanoveným príjmom je prispievať aj na úspory dieťaťa v navrhovanej výške 200,- eur a to až do úrovne metodikou predpokladaného výživného prevyšujúceho 1 000,- eur. Tiež poukázala na opakovane prísľuby otca o úhrade jednorazových nákladov na terapie, ktoré záväzky si doteraz nesplnil a neplní si ani len súdom priznané výživného a to ani len vo výške určenej neodkladným opatrením, keď od vyhlásenia rozhodnutia súdu uhradil iba jedno mesačné výživné 26.06.2025, aktuálne je v omeškaní

s platením výživného za máj, júl, august a september 2025, teda nemožno očakávať z jeho strany žiadne plnenie v prospech maloletého nad rámec súdom určeného výživného.

8. Kolízny opatrovník vo vyjadrení k odvolaniu navrhol napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdiť.

9. Otec vo vyjadrení k odvolaniu matky sa plne pridržiaval svojho odvolania, pričom tvrdenia matky považoval za účelové a nepreukázané, 15-dňové intervaly počas leta a primeraný rozsah styku počas Vianoc mu umožňuje plnohodnotne sa podieľať na výchove maloletého, pričom návrh matky na styk rozsahu iba jedného mesiaca júl a august by tento účel nenaplňal a obmedzoval by jeho rodičovské práva. Maloletý v čase účinnosti rozhodnutia bude mať takmer 6,5 roka, kedy je dostatočne vyspelý, aby bez problémov zvládol aj dlhší pobyt u druhého rodiča, pričom rozhodnutie nie je arbitrárne, navyše keď matka v bode 5. odvolania oceňuje ľudský a skutočne pedantný a profesionálny postup konajúceho súdu, ktorý sa zaoberal návrhmi oboch rodičov. Poukázal na trávenie pobytu maloletého s ním počas plavby loďou, kedy bol veľmi spokojný a pravidelný intenzívny kontakt prispieva k zdraviu, emocionálnej stabilite a rozvoju maloletého, u ktorého matka poukazuje na zdravotný stav, avšak ničím nepodložený a túto argumentáciu neustále používa. Ohľadne vyživovacej povinnosti nesúhlasil so stanoveným výživným, ktoré je podľa neho neprimerané a žiadal určiť výživné vo výške 500,- eur. Ďalej uvádzal totožné argumenty ako v podanom odvolaní. K absencii tvorby úspor poukázal na možnosť a nie povinnosť súdu, pričom súdom určené výživné je dostatočne vysoké aj na primeranú tvorbu úspor z neho, keď od júna 2026 výdavky na maloleté dieťa sa znížia, pretože súkromné predškolské zariadenie v sume 755,- eur už nebude aktuálne.

10. Matka vo vyjadrení k odvolaniu otca uviedla, že je na rodičovi sa prispôbiť životu dieťaťa a nie naopak, pričom pravidelné cestovanie do B. by maloletého extrémne zaťažovalo a pokiaľ by odvolací súd pripustil realizáciu každého jedného styku maloletého s otcom v B., bolo by to neprimerané a nedôvodné zaťažovanie dieťaťa, iba pre pohodlie otca, keď maloletý má centrum svojich záujmov na Slovensku v G., kde žije celý svoj život, jeho rodičia nikdy nežili a už vôbec nie v B. v Českej republike. Maloletý je síce v predškolskom veku, ale potrebuje si cez víkend oddýchnuť, čo bude o to viac platiť keď mu začne školská dochádzka, kde pripadá aj povinnosť prípravy do školy a domáce úlohy a pravidelné cestovanie do B. a späť by povedlo k vyčerpaniu maloletého a bolo by náročné aj pre dospelú osobu, nie to pre 5 – ročné dieťa. V súčasnosti režim styku stanovený súdom otec nedodríava a návraty maloletého sú často spojené aj s niekoľkohodinovým meškaním, preto sa vracia domov až neskoro v noci, čo komplikuje jeho večernú a spánkovú rutinu a jeho odchody do škôlky sú nasledujúci deň komplikované, keď chce zostať doma, preto považovala stanovený režim v rozsahu vycestovania jedenkrát mesačne za primeraný a plniaci účel prezentovaný otcom spoznať aj jeho bydlisko a prostredie, pričom rozsah styk bol stanovený primerane k okolnostiam, veku a zdravotnému stavu maloletého, ktorý realizuje povinnú predškolskú prípravu a budúci rok nastupuje do školy. Tiež poukázala na zdravotný stav maloletého ohľadne diagnostikovania odchýlky na autistickom spektre nezávisle od seba 2 špecializovanými pracoviskami, ktoré závery lekárov otec odmieta a spochybňuje a ktoré na základe aj vlastného stretnutia pozorovania maloletého v prítomnosti psychologičky prizvanej súdom mal súd za dostatočne preukázané. Prvoinštančný súd poukázal na skutočnosť, že táto odchýlka je nad akúkoľvek pochybnosť preukázaná doterajšími dôkazmi a o jej pravdivosti nemá dôvod pochybovať, keďže prítomnosť príznakov autizmu si všimol aj samotný súd pri osobnom vypočutí maloletého bez prítomnosti rodičov za prítomnosti psychologičky a ďalšie vykonané dokazovanie by nesmerovalo k záujmu dieťaťa. Nesúhlasila s úpravou styku otca s maloletým do B. každý druhý víkend, keďže tak zdĺhavé cestovanie v tak nízkom veku ešte znásobené diagnózou maloletého by viedlo k súčasnému obmedzeniu cestovania maloletého a na jeho pobyt v B. je potrebné pozeráť optikou záujmu a nie čo vyhovuje rodičom, stará matka zo strany otca žije osamote mimo B. a nikdy sa o maloletého nezaujímal, starý otec ho videl cca 2-3 krát za život, nikdy s ňou nekomunikovali ohľadne prípadnej návštevy maloletého a ani nemajú na seba žiaden kontakt. Ďalej poukázala opätovne na nerešpektovanie dohodnutého (súdom určeného) času príchodu a návratu maloletého, čo značne komplikuje víkendový program, večernú rutinu maloletého a jeho prípravu na spánok na ďalší deň a navyše otec nebol schopný preukázať zabezpečené vhodné ubytovanie pre maloletého v B., keďže to napriek viacerým výzvam nepreukázal, že skutočne riadne a včas platí za dohodnuté nájomné a toto v skutočnosti aj využíva. Ohľadne výživného považovala postup súdu ohľadne zákonnej fikcie príjmov rodičov za správny a navyše ho otec v odvolaní ani nespochybňuje, keďže si je vedomý svojich skutočných majetkových pomerov, ktoré sú zrejme ešte priaznivejšie ako vyplývajú zo zákonnej fikcie príjmov povinného rodiča. Tiež poukázala na pripisovanie stovák tisíc eur ročne na

účty otca zo zjavne jeho neúplných výpisov, teda pravdepodobne ani fikcia príjmu nezohľadňuje jeho skutočné majetkové pomery, keď doposiaľ býval v 5-hviezdičkovom hoteli v centre B. a v súčasnosti si prenajíma iba pár metrov od tohto hotela byť v najdrahšej časti B., čo vypovedá o jeho majetkových pomeroch. Výživné vo výške 500,- eur otec rozhodne od začiatku sporu nenavrhol a ani takéto výživné účelovo nehradil, napriek jej opakovaným prosbám niekoľko mesiacov pred začatím súdneho konania na náklady maloletého neplatil žiadne výživné, čoho dôkazom bolo nariadenie neodkladného opatrenia a neplatí riadne a včas ani bežné výživné v zmysle rozhodnutia súdu, nehradil ani čiastočne súdom priznané ročné výživné napriek dostatku finančných prostriedkov na svojich účtoch. Pokiaľ ide o otcom nezohľadnenie nákladov na cestovanie s týmto nesúhlasila, keďže prvoinštančný súd v tejto časti rozhodnutie riadne odôvodnil, avšak finančné možnosti otca mu umožňujú platiť zodpovedajúce výživné a tiež zabezpečovať návštevy maloletého, keď cestovné náklady sú vo vzťahu k jeho majetkovým pomeroch zanedbateľné (lístok na vlak B. – G. pritom stojí cca 15-20 eur). Požiadavka platiť ročné výživné v splátkach je podľa matky výsmechom, keď otcovu životnú úroveň stanovil súd fikciou v zmysle Zákona o rodine, ktorú nenamieta a vychádzajúc z takto stanovenej životnej úrovne nie je žiaden dôvod na priznanie splátok ročného výživného, ktorého úhrady sa otec účelovo roky vyhýbal a celú ťarchu o maloletého preniesol na ňu. Tiež uviedla, že otec oslovil a pokúšal sa od spoluvlastníka koňa, odkúpiť jeho polovičný podiel za vyše 15 000,- eur, teda ak mal prostriedky na kúpu koňa, má dosť prostriedkov aj na uhradenie ročného výživného na maloletého.

11. Krajský súd, ako súd odvolací [§ 3 ods. 5 písm. b) CMP], vec preskúmal v rozsahu určenom ustanoveniami § 65 a § 66 CMP, bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP a contrario a rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku III. týkajúceho sa bežného styku otca s maloletým a počas vianočných prázdnin ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil a v časti III. výroku týkajúceho sa styku otca s maloletým počas letných prázdnin a v časti výrokov IV., V. a VI. podľa § 389 ods. 1 písm. b), c) CSP zrušil a vec podľa § 391 ods. 1 CSP vrátil súdu prvej inštancie v tomto rozsahu na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

12. Podľa § 387 ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

13. Podstatou prieskumu odvolacieho konania bolo posúdenie správnosti rozsudku súdu prvej inštancie a to v časti výroku III. týkajúceho sa bežného styku otca s maloletým vzhľadom na odvolanie otca v tejto časti, odvolanie matky v časti výroku III. ohľadne úpravy styku otca počas vianočných sviatkov a letných prázdnin, odvolanie otca v časti úpravy III. výroku ohľadne letných prázdnin a tiež do výroku IV. a závislých výrokov o vyživovacej povinnosti otca.

14. Odvolací súd v zhode s právnym záverom súdu prvej inštancie má za to, že úprava styku otca s maloletým v časti III. výroku v bežnom roku s výnimkou sviatkov a prázdnin zohľadňuje vek maloletého, jeho režim, dochádzku do predškolského zariadenia, vzdialenosť bydlísk medzi otcom a maloletým, ale zároveň aj právo otca podieľať sa na výchove maloletej v rámci realizácie styku a na upevňovaní a prehľbovaní vzťahu s maloletým. Pokiaľ otec argumentoval tým, že podľa jeho informácií bude predškolské zariadenie akceptovať neprítomnosť maloletého v predškolskom zariadení, s týmto argumentom odvolací súd zásadne nesúhlasí a poukazuje na povinnú predškolskú prípravu maloletého, ktorý navyše začne od septembra 2026 navštevovať povinnú školskú dochádzku, ale ani za predpokladu, že by k tomuto nedošlo, nie je vhodné, aby maloletý ani z dôvodu realizácie styku s otcom vymeškával dvakrát do mesiaca predškolskú prípravu. Rovnako za správne považuje rozhodnutie v danej časti aj ohľadne možnosti otca stráviť s maloletým styk v bežnom roku na území Českej republiky iba jedenkrát s tým, že prvý nepárny týždeň v mesiaci bude tento styk výlučne na území Slovenskej republiky, keď uvedené zodpovedá aktuálne potrebám a záujmom maloletého, ale aj pomerom otca, ktorého nadštandardná životná úroveň nie je prekážkou zabezpečenia vhodného ubytovania a tým zároveň aj programu pre maloletého počas trávenia styku s dieťaťom na území Slovenskej republiky. Za správnu úpravu považoval odvolací súd aj počas vianočných prázdnin, v ktorom smere sa nestotožňuje s argumentáciou matky a túto považuje za neopodstatnenú, keď prvoinštančným súdom stanovený rozsah styku počas vianočných sviatkov a prázdnin rešpektuje rovnomernú realizáciu styku a trávenie času zo strany každého rodiča s maloletým v tomto období, takže v danom smere neobstojí argumentácia matky a to ani v súvislosti s poukazom dňa narodenín maloletého, v ktorom by práve malo dochádzať k striedaniu dieťaťa pri realizácii styku s tým-ktorým rodičom. V uvedenom smere

sa odvolací súd stotožňuje s dôvodmi vyjadrenými súdom prvej inštancie v bode 54. a sčasti v bode 56., 58. odôvodnenia jeho rozhodnutia.

15. Podľa § 220 ods. 2 CSP, v odôvodnení rozsudku súd uvedie, čoho sa žalobca domáhal, aké skutočnosti tvrdil, aké dôkazy označil, aké prostriedky procesného útoku použil, ako sa vo veci vyjadril žalovaný a aké prostriedky procesnej obrany použil. Súd jasne a výstižne vysvetlí, ako posúdil podstatné skutkové tvrdenia a právne argumenty strán, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, ktoré dôkazy vykonal, z ktorých dôkazov vychádzal a ako ich vyhodnotil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil, prípadne odkáže na ustálenú rozhodovaciu prax. Súd dbá, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

16. Jedným z aspektov práva na spravodlivý proces je aj právo na riadne zdôvodnenie rozhodnutia. O arbitrárnosť súdneho rozhodnutia ide aj vtedy, ak sa zistí taká interpretácia a aplikácia právnej normy zo strany súdu, ktorá zásadne popiera účel a význam aplikovanej právnej normy, alebo ak dôvody, na ktorých je založené súdne rozhodnutie absentujú, sú zjavne protirečivé alebo popierajú pravidlá formálnej a právnej logiky, prípadne ak sú tieto dôvody zjavne jednostranné a v extrémnom rozpore s princípmi spravodlivosti (III. ÚS 305/08, IV. ÚS 150/03, I. ÚS 301/06).

17. Aj podľa základného práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky má strana právo na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany, t. j. s uplatnením práva a obranou proti takému uplatneniu. Všeobecný súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené stranou sporu, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných stranami sporu (rozhodnutia Ústavného súdu SR vo veciach sp. zn. IV. ÚS 115/03 či sp. zn. III. ÚS 60/04). Podľa Ústavného súdu SR „Z odôvodnenia musí vyplývať vzťah medzi skutkovými zisteniami a úvahami pri hodnotení dôkazov na jednej strane a právnymi závermi na strane druhej. V prípade, keď sú právne závery súdu v extrémnom nesúlade s vykonanými skutkovými zisteniami alebo z nich v žiadnej možnej interpretácii odôvodnenia súdneho rozhodnutia nevyplývajú, treba takéto rozhodnutie považovať za rozporné s čl. 46 ods. 1 Ústavy SR, resp. čl. 6 ods. 1 Dohovoru“ (I. ÚS 243/07). Požiadavku na kvalitu súdneho rozhodnutia zvyrazňuje vo svojej judikatúre aj Európsky súd pre ľudské práva, ktorý v tejto súvislosti najmä uvádza: „Právo na spravodlivý proces zahŕňa aj právo na odôvodnenie súdneho rozhodnutia. Odôvodnenie rozhodnutia však neznamená, že na každý argument sťažovateľa je súd povinný dať podrobnú odpoveď. Splnenie povinnosti odôvodniť rozhodnutie je preto vždy posudzované so zreteľom na konkrétny prípad“ (napr. Georgiadis c. Grécko z 29. mája 1997, Recueil III/1997, či rozsudok vo veci Ruiz Torija c. Španielsko a Hiro Balani c. Španielsko, oba z 9. decembra 1994, Annuaire, séria A č. 303 A a č. 303 B). Odôvodnenie rozhodnutia súdu prvej inštancie musí byť dostatočným podkladom pre uskutočnenie jeho prieskumu v rámci odvolacieho konania.

18. Nepreskúmateľnosť rozhodnutia pre nedostatok jeho riadneho odôvodnenia je takým nesprávnym procesným postupom, ktorý je spôsobilý znemožniť účastníkovi konania (sporovej strane podľa CSP), aby uplatňovala svoje procesné práva v takej miere, že to má za následok porušenie práva na spravodlivý proces, ale zakladá aj procesnú vadu konania.

19. Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav (uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1Cdo 222/2009 zo dňa 26. februára 2010). Nesprávnym právnym posúdením (§ 365 ods. 1 písm. h) CSP) sa rozumie subsumovanie skutkového stavu pod normu hmotného práva alebo procesného práva, ktorá hypotéze nemá také predpoklady, aké vyplývajú zo zisteného skutkového stavu. Nesprávne právne posúdenie veci konkrétne spočíva v tom, že súd použil nesprávnu právnu normu, alebo síce aplikoval správnu právnu normu, ale ju nesprávne interpretoval, a napokon právnu normu síce správne vyložil, ale na zistený skutkový stav ju nesprávne aplikoval (rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2MCdo 4/2009).

20. Podľa § 35 CMP, súd je povinný zistiť skutočný stav veci.

21. Podľa § 62 ods. 1 CMP, odvolanie možno odôvodniť aj tým, že súd prvej inštancie nesprávne, alebo neúplne zistil skutočný stav veci.

22. Podľa § 65 CMP, odvolací súd nie je viazaný rozsahom odvolania vo veciach, v ktorých možno začať konanie aj bez návrhu.

23. Podľa § 66 CMP, odvolací súd nie je odvolacími dôvodmi viazaný.

24. Odvolací súd dodáva, že mimosporové konania sú ovládané vyhľadávacím princípom (tzv. materiálne konania), na čo nová právna úprava (CMP) reagovala ustanoveniami, ktoré poskytujú súdom dostatočný priestor na to, aby zistili stav veci. Súd preto „musí“ iniciatívne zasahovať do konania, najmä do dokazovania, čím na seba preberá významnú mieru dôkaznej iniciatívy. Keďže jedným z najdôležitejších princípov mimosporového konania je princíp ochrany verejného záujmu (čl. 1 CMP), súdy uplatňujú aj iné metódy konania než v sporovom konaní (napr. súd môže konať z úradnej povinnosti, uplatňuje sa v širšej miere vyšetrovací princíp, princíp oficiality, princíp materiálnej pravdy a pod.). Proces dokazovania ovláda vyšetrovacia zásada a súd je oprávnený vykonať aj dôkazy, ktoré nenavrhli účastníci konania (sleduje sa tým potreba zistenia „skutočného“ stavu vecí, ktorý bude určujúcim pre vydanie rozhodnutia). Na postup vykonávania dôkazov sa subsidiárne aplikuje CSP.

25. Úprava styku rodiča s maloletým dieťaťom tvorí špeciálnu zložku rodičovských práv, ktorá musí byť v záujme maloletého dieťaťa. Súd je povinný pri rozhodovaní o výkone rodičovských práv a povinností vždy prihliadnuť na záujem maloletého dieťaťa. Je potrebné zohľadniť nielen právo rodiča, ktorému nebolo dieťa zverené do výchovy, ale aj právo dieťaťa stretávať sa s týmto rodičom. Teda v prípade potenciálneho oddelenia dieťaťa od jeho rodiča je nevyhnutné posúdiť a určiť najlepší záujem dieťaťa (čl. 9, 18 a 20 Dohovoru o právach dieťaťa). Dohovor chráni právo dieťaťa na rodinný život. Dieťa oddelené od rodiča má právo na pravidelné udržiavanie osobných vzťahov a priamych stykov s obidvoma svojimi rodičmi, ak to nie je v rozpore s jeho najlepším záujmom (čl. 9 ods. 3).

26. Pri úprave styku dieťaťa s rodičom súd rešpektuje právo dieťaťa na zachovanie jeho vzťahu k obidvom rodičom a prihliada na jeho citové väzby, vývinové potreby a stabilitu výchovného prostredia, pričom zároveň rešpektuje právo dieťaťa na výchovu a starostlivosť zo strany oboch rodičov a na udržiavanie pravidelného osobného styku nielen s matkou, ale aj s otcom, ktorému nebolo zverené do osobnej starostlivosti. V záujme zachovania zdravého vývinu maloletého dieťaťa je potrebné udržiavať styk s otcom, zachovať a upevniť citové väzby s otcom tak, aby dieťa malo pozitívny mužský vzor pri ďalšom fyzickom i psychickom vývoji. Súčasťou práv maloletého dieťaťa je aj udržiavanie rovnocenného a rovnoprávneho osobného styku s obidvomi rodičmi. Nad záujem maloletého dieťaťa ale nemožno nadradovať spôsob fungovania vzťahov jeho rodičov.

27. Za nepreskúmateľné a tým pádom nedostatočné dôvody prvoinštančného súdu v jeho rozhodnutí o úprave styku považoval ohľadne rozsahu styku počas letných prázdnin, v ktorom smere prvoinštančný súd nezodôvodnil, prečo neakceptoval návrh matky v týždňových intervaloch, ale tiež neakceptoval ani návrh otca, aby k dvojtýždňovým intervalom dochádzalo v mesiaci júl a august striedavo v párnom a nepárnom roku (viď záverečný návrh otca na č. l. 1367 a nasl. spisu), keď nepochybne aj odvolací súd, ale aj odvolatelia súhlasia s úpravou styku počas letných prázdnin, ale rozpor nastáva v tom, že pokiaľ matka navrhuje týždňové intervaly, otec požaduje dvojtýždňové intervaly, a to striedavo v párnom a nepárnom roku v mesiacoch júl a august, avšak k uvedenému nedal súd prvej inštancie žiadnu odpoveď a teda absentujú dôvody pre posúdenie správnosti jeho rozhodnutia v danej časti, úvah a záverov.

28. Za nepreskúmateľné považoval odvolací súd rozhodnutie prvoinštančného súdu aj vo výroku o výživnom (IV. výrok) a v závislom výroku V. a trovách konania, keď nepochybne síce súd prvej inštancie síce aplikoval potencialitu príjmu otca podľa § 63 ods. 1 ZoR, ktorý postup nebol namietaný v odvolaní ani jedným z rodičov, avšak prvoinštančný súd vzhľadom na takto ustálený „nadštandardný“ príjem otca, rozhodol o jeho vyživovacej povinnosti vo výške 600,- eur mesačne, pri ustálených odôvodnených potrebách maloletého vo výške 1 232,- eur, a to bez ohľadu na rešpektovanie základných zásad vyživovacej povinnosti povinného rodiča, a to najmä v práve dieťaťa sa podieľať na životnej úrovni rodiča, teda ak je životná úroveň vyššia, má sa to premietnuť aj na životnej úrovni dieťaťa, čím sa však prvoinštančný súd vôbec neriadil a napriek požiadavke matky na stanovenie oveľa vyššieho výživného, a to aj na tvorbu úspor maloletého, v napadnutom rozhodnutí odvolací súd postráda akékoľvek úvahy

a dôvody, prečo rozhodol výživným v takej výške ako rozhodol, prečo nerozhodol aj o tvorbe úspor vzhľadom na príjem otca a tiež návrh matky.

29. Súd prvej inštancie tiež nevyjadril príjem matky, čo tiež zakladá nepreskúmateľnosť napadnutého rozsudku, keď aj matka má k maloletému vyživovaciú povinnosť a z jej príjmu je potrebné ustáliť rozsah jej vyživovacej povinnosti, teda jej podiel na odôvodnených potrebách maloletého.

30. S prihliadnutím na vyššie uvedené právne závery odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie pokiaľ ide o časť III. výroku týkajúceho sa bežného styku otca ako aj styku počas vianočných prázdnin podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil.

31. Vzhľadom na nepreskúmateľnosť napadnutého rozsudku v časti III. výroku o styku otca s maloletým počas letných prázdnin a v IV. výroku o výživnom a závislom výroku o zročnom výživnom a o trovách konania, odvolací súd v tejto časti napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil v tomto rozsahu súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie podľa § 389 ods. 1 písm. b), c) CSP.

32. Úlohou súdu prvej inštancie viazanosťou právnym názorom odvolacieho súdu bude opätovne rozhodnúť o úprave styku otca počas letných prázdnin tak, aby jeho rozhodnutie bolo preskúmateľné a spĺňalo náležitosti ustanovenia § 220 ods. 2 CSP, teda aby sa v ňom nachádzali dôvody a závery pre rozhodnutie o úprave styku počas letných prázdnin s prihliadnutím na argumenty účastníkov konania, ktorým dá súd prvej inštancie náležitú odpoveď a uvedie dôvody svojho rozhodnutia. Rovnako ohľadne vyživovacej povinnosti otca súd prvej inštancie prihliadne aj na odporúčací charakter metodiky pre výpočet výživného rodičov k deťom a s poukazom na nesporný ustálený príjem otca rozhodne o vyživovacej povinnosti otca k maloletému tak, aby stanovená suma rešpektovala právo dieťaťa podieľať sa na životnej úrovni povinného rodiča, aby jeho odôvodnené potreby v prípade vyššej životnej úrovne povinného rodiča neboli uhradené výživným len na základnej úrovni, teda len takzvané bežné potreby, ale týmito potrebami sa stávajú aj ďalšie, takzvané nadštandardné, keď nepochybne ak to umožňujú pomery rodiča, súd môže rozhodnúť aj o tvorbe úspor, ktoré skutočnosti prvoinštančný súd zohľadní a následne rozhodne o správnej výške vyživovacej povinnosti otca zodpovedajúcej nielen jeho príjmu, ale aj k odôvodneným potrebám dieťaťa. Súd prvej inštancie taktiež vyjadrí príjem matky, z ktorého sa podieľa na výžive maloletého v zodpovedajúcom rozsahu jej schopnostiam.

33. V novom rozhodnutí o veci samej súd prvej inštancie opätovne rozhodne o náhrade trov konania a v súlade s § 396 ods. 3 CSP a § 58 CMP vrátane náhrady trov odvolacieho konania.

34. Odvolací súd dodáva, že ak bolo rozhodnutie zrušené a ak bola vec vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, súd prvej inštancie je viazaný právnym názorom odvolacieho súdu (391 ods. 2 CSP). Tento je povinný rešpektovať a v novom rozhodnutí, ktoré má byť presvedčivé a preskúmateľné, už nemá dochádzať k tým chybám a vadám, ku ktorým došlo v napadnutom rozhodnutí. Najvyšší súd SR v tejto súvislosti už niekoľkokrát judikoval, že pri kasačnom rozhodnutí neexistuje pre súd nižšej inštancie priestor na právny dialóg alebo úvahy o tom, či je záväzný právny názor správny, fundovaný alebo úplný. Nerešpektovanie záväzného právneho názoru treba považovať za závažné pochybenie súdu nižšej inštancie, ktoré zakladá porušenie práva strany na spravodlivý proces.

35. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov členov senátu 3 : 0 (§ 393 ods. 2 veta druhá CSP).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,

c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,

b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP)

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúcn podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie,

a) ktorému súdu je určené,

b) kto ho robí,

c) ktorej veci sa týka,

d) čo sa ním sleduje a

e) podpis.

(§ 127 ods. 1 CSP)

Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcom konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania (§ 127 ods. 2 CSP).

Strany konania majú možnosť zvoliť si advokáta alebo obrátiť sa na Centrum právnej pomoci so žiadosťou o poskytnutie právnej pomoci (§ 160 ods. 2 CSP). Žiadateľ, u ktorého hrozí nebezpečenstvo zmeškania lehoty, môže zároveň so žiadosťou požiadať centrum o predbežné poskytnutie právnej pomoci (§ 11 ods. 1 zákona č. 327/2005 Z.z.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a

ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Ak má dovolanie vady podľa § 429 a dovolateľ na výzvu súdu prvej inštancie na odstránenie väd neodstráni vady, následkom neodstránenia väd dovolania je odmietnutie dovolania.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie ani na základe výzvy na plnenie (§ 379 ods. 1 a 2 CMP), môže mu súd uložiť pokutu do 1.000,- Eur (§ 382 ods. 1 CMP), rozhodnúť o zastavení výplaty rodičovského príspevku a prídavku na dieťa a príplatku k prídavku na dieťa (§ 383 ods. 1 CMP) alebo odňať maloletého tomu, u koho podľa rozhodnutia nemá byť a postarať sa o jeho odovzdanie tomu, komu bolo podľa rozhodnutia zverené, alebo tomu, komu rozhodnutie priznáva právo na styk s maloletým po obmedzený čas, alebo tomu, kto je oprávnený neoprávnene premiestneného alebo zadržaného maloletého prevziať (§ 386 ods. 1 CMP) a to všetko aj bez návrhu (§ 376 ods. 2 CMP).